

Trasa 06

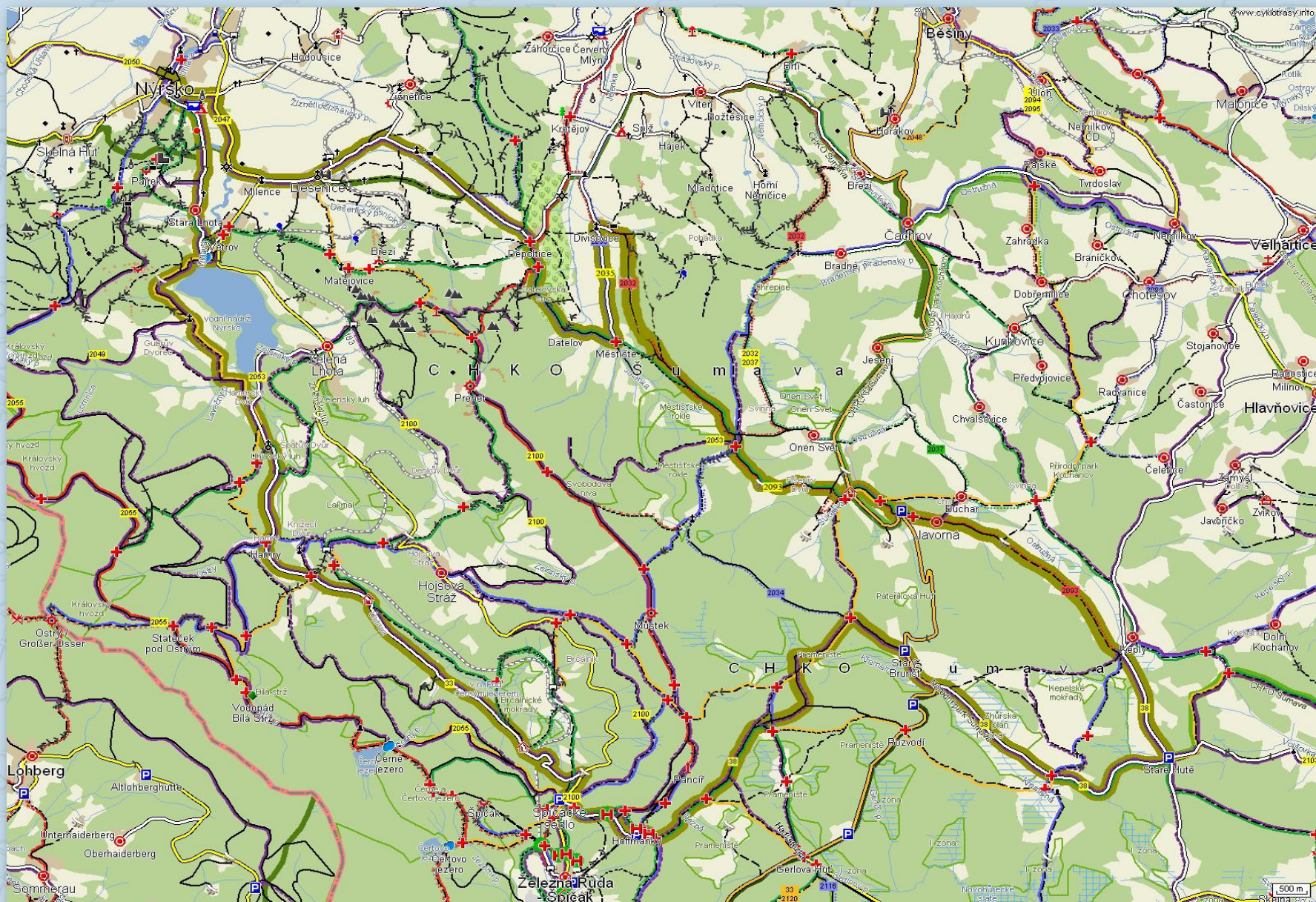
Na Keple a Zhůří

Zhůří

Tato trasa patří svojí délkou a převýšením k těm více náročným a budeme na cestě po většinu dne.

Statistika

↔ Délka trasy	64.76 km
🕒 Celkový čas	6:29
⋯ Úseky cesty typu "Pěšina"	0.22 km (0 %), 0:00
⋯ Úseky cesty typu "Lesní/polní"	8.01 km (12 %), 1:14
— Úseky cesty typu "Vozová/chodník"	19.74 km (30 %), 2:30
— Úseky cesty typu "Silnice III. třídy/MK"	31.66 km (49 %), 2:19
— Úseky cesty typu "Silnice II. třídy"	4.1 km (6 %), 0:11
— Úseky cesty typu "Silnice I. třídy"	1.04 km (2 %), 0:12
📈 Stoupání v úsecích	31.32 km (48 %), 5:17
📉 Klesání v úsecích	32.15 km (50 %), 1:08
📏 Maximální výška	1070 m n.m. ("v úseku (15602833) -> Prameniště Řezné")
📏 Minimální výška	467 m n.m. ("(13402690)")
↕ Převýšení	613 m
📈 Celkem nastoupáno výškových metrů	1418 m (sklon 4.5 %)
📉 Celkem sjeto výškových metrů	1418 m (sklon 4.4 %)
📈 Maximální sklon do kopce	32.1 % (v úseku 90 m, Datelov -> Městiště)
📉 Maximální sklon z kopce	31.9 % (v úseku 70 m, (13402644) -> (13407723))

Vyrazíme podél Úhlavy a u Lesního divadla přejedeme přes lávku a po pěšině dojedeme až na silnici. V obci Milence odbočíme z hlavní vlevo na Dešenice a po trase č. 2047 dojedeme do Děpoltic. V Děpolticích odbočíme doprava, na trasu č. 2035 která nás dovede až do Městiště. Zde odbočíme vlevo na Divišovice. V Divišovicích odbočíme vpravo, na trasu č. 2032 a vystoupáme až na rozcestí pod Suchými Studánkami. Dáme se mírně vpravo, po trase č. 2093 projedeme přes Šukačku až k hlavní silnici.

Kepelské mokřady

Odbočíme vpravo (trasa č.38) a za chvíli už jsme na Zhůří. Pojedeme dál a dostaneme se na frekventovanou silnici Klatovy – Železná Ruda, dáme se po ní vpravo a po 1 km odbočíme doleva. Stále se držíme trasy č.38 a dojedeme až na Hofmanky. Pokračujeme do Špičáckého sedla. Dáme se vpravo a po 0,5 km odbočíme doleva na Hamry. Po trase č. 33 pak pokračujeme až do Nýrska.

Dáme se po ní vpravo a naštěstí hned za restaurací, která je asi 100 m daleko, zatočíme vlevo. Stále jedeme po trase 2093 až do Javorné. Vystoupáme do vsi a pak nahoru ke kostelu. Za ním je parkoviště a rozcestníky. Pojedeme rovně a teď už nás čeká 4 km stoupání, naštěstí ne moc prudkého po šotolinové cestě na Keple. Až přijedeme na silnici, odbočíme doprava na trasu č. 38 a dojedeme do místa zvaného Stará Huť.

Staré stromy na Zhůří

Turistické zajímavosti

Javorná

Leží 11 km severovýchodně od Železné Rudy, na hranici Chráněné krajinné oblasti, 3 km od Národního parku Šumava. V blízkosti osady jsou dva lyžařské vleky.

V minulosti zde bývalo sídlo hlavního králováckého rychtáře osmi králováckých rycht. Královácké rychty spravovaly území Královského hvozdu osídlené svobodnými sedláky - Králováky. Ti měli za úkol strážit hranici státu, obchodní stezku a později také zlaté doly. Obyvatelé osamělých dvorů užívali mnohých výsad (právo lovu, mýcení stromů, vaření piva) a byli podřízeni přímo králi. Králováci si volili vlastního rychtáře, který měl soudní moc. V okolí Javorné (původní název Zejbiš) bylo od 15.století několik sklářských hutí.

Kostel sv. Anny - barokní kostel přestavěl z původní kaple M. A. Gilmetti v letech 1718 – 1721. Dvě kostelní věže jsou kryté šindelem. Oltářní obraz Kristova křtu je dílem Petra Brandla.

Kostel v Javorné

Zhůří

Bývalá královácká rychta a později farní obec Zhůří (Haidl am Ahornberg) v malebném údolí Křemelné (Zhůreckého potoka) pod Hadím vrchem (1025 m), 8 km západně od Hartmanic.

Při uzavřené silnici, tvořící hranici Národního parku Šumava, najdeme dnes kromě klidu jen Kapli Nejsvětější Trojice, turistické odpočívadlo a pomník příslušníkům americké armády.

Zhůří bývalo v minulosti sídlem Královácké rychty. Existenci osady počátkem 17. století dokládá otisk pečeti zdejšího rychtáře Thomase Löffelmanna z roku 1613. Místní uhlíři pálili dřevěné uhlí pro sklárny a hamry z okolí. V letech 1753-1787 zde byla v provozu sklárna. Za přispění místních králováckých sedláků byl v letech 1762 - 1763 postaven dřevěný kostel. Ten byl, stejně jako původní kaple, zasvěcen sv. Trojici. V roce 1938 žilo v obci s poštou, četnickou stanicí a německou školou (3 třídy) více než 600 obyvatel převážně německé národnosti. Po odsunu Němců po 2. světové válce ves osiřela a poté, co se stala součástí vojenského prostoru, byla armádou úplně zbořena.